

Rapport

Rapport inzake een klacht over van het college van burgemeester en wethouders van Castricum

Datum: 4 december 2013

Rapportnummer: 2013/181

Inhoudsopgave

Samenvatting 3

Wat is er gebeurd? 4

Wat vinden betrokken partijen? 5

Reactie op het verslag van bevindingen. 9

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman? 10

Samenvatting

In 2010 is vlakbij het Vredessymbool te Akersloot een jeu de boules-veld aangelegd. Bij de realisatie daarvan zijn de Stichting '45-'95 en het 4 mei-comité Akersloot niet betrokken geweest. Een daarover ingediende klacht is gegrond verklaard. Vervolgens is getracht tot een oplossing te komen en is onder andere een landschapsarchitect aangetrokken. Deze concludeert dat het vredessymbool meer ruimte nodig heeft. Dit kan door één jeu de boules-baan op te schuiven ten koste van een parkeerplaats voor vrachtwagens.

Het college van burgemeester en wethouders besluit op 12 maart 2013 het plan in beginsel vast te stellen, de gemeenteraad over de kosten te informeren en het voorgenomen besluit ter consultatie voor te leggen aan de inwoners van Akersloot. Na een bewonersavond ziet het college alsnog af van realisatie. De over deze beslissing ingediende klacht wordt, in afwijking van het advies van de Klachtencommissie, door het college ongegrond verklaard.

In afwijking van het advies van de Klachtencommissie verklaart het college de klacht ongegrond, omdat er voor de kosten geen bedrag in de begroting is opgenomen en er op dit moment grotere problemen zijn met een hogere prioriteit, er binnen de bebouwde kom slechts enkele locaties zijn aangewezen voor vrachtwagenparkeren en het plan ten koste gaat van één parkeerplaats en het college uit veel reacties van bewoners vanaf 2010 het beeld heeft gekregen dat het plan voor de meeste bewoners niet hoeft te worden uitgevoerd.

Naar het oordeel van de Nationale ombudsman kan deze motivering het besluit van het college niet dragen. Uit het besluit van 12 maart 2013 maakt de ombudsman op dat het plan op zich de instemming van het college had en het college de daarmee samenhangende kosten aan de raad zou melden. Met de Klachtencommissie is de ombudsman van oordeel dat het de vraag is of de mening van een deel van de aanwezigen op een bewonersavond, waarvoor slechts een zeer beperkt deel van de inwoners is uitgenodigd, als doorslaggevend kan worden aangemerkt om het plan helemaal geen doorgang te laten vinden.

De klacht is derhalve gegrond.

De beslissing om al dan niet financiële middelen beschikbaar te stellen is voorbehouden aan het verantwoordelijk bestuursorgaan. Daarnaast heeft de situatie rond het Vredessymbool in Akersloot de afgelopen jaren de gemoederen bezig gehouden en spelen naast feiten ook emoties bij besluitvorming een niet te onderschatten rol. Door een gebrekkige of onvolledige motivering wordt aan die emoties tekort gedaan. Dit is voor de Nationale ombudsman aanleiding het college van burgemeester en wethouders de aanbeveling te doen om het besluit om geen verdere uitvoering te geven aan het inpassingsplan voor het Vredessymbool in Akersloot te heroverwegen.

Wat is er gebeurd?

In 2010 is vlakbij het Vredessymbool te Akersloot een jeu de boules-veld met meerdere banen aangelegd. Bij de realisatie daarvan zijn de Stichting '45-'95 en het 4 mei-comité Akersloot niet betrokken geweest. Daarover is in 2012 door de heren B. en T. (hierna: verzoekers) een klacht ingediend, die overeenkomstig het advies van de Klachtencommissie, door het college van burgemeester en wethouders gegrond is verklaard. Daarna zijn verzoekers uitgenodigd voor een gesprek om tot een oplossing te komen. De wethouder heeft twee maal met hen gesproken, waarna het college besloot een landschapsarchitect aan te trekken. Deze concludeert dat het vredessymbool meer ruimte nodig heeft. Dit kan door één baan van het jeu de boules-veld op te schuiven ten koste van een langparkeerplaats voor vrachtwagens.

Daarna is nog twee maal met beide heren gesproken, voor het laatst op 7 februari 2013. De wethouder geeft aan dat zij het college zal voorstellen de ruimtelijke inpassing, zoals voorgesteld door de landschapsarchitect, vast te stellen en vóór 4 mei 2013 uit te voeren. Een en ander onder voorbehoud van goedkeuring door het college.

Het college neemt op 12 maart 2013 het volgende besluit omtrent het inpassingsplan:

- "1. Kennis nemen van de gevoerde overleggen (...);
2. De ruimtelijke inpassing van het Vredessymbool zoals voorgesteld (...) vaststellen en voor 4 mei 2013 uitvoeren;
3. Het voornemen te hebben de 'binnenplaats' van het Vredessymbool in stand houden;
4. De kosten, groot € 15.000,- opnemen en toelichten in de 1e berap;
5. Dit voorgenomen besluit ter consultatie voor te leggen aan de inwoners van Akersloot, waarna een definitief besluit zal worden genomen."

Op 2 april 2013 is er een bewonersavond, waarvoor direct aanwonenden en belanghebbenden per brief zijn uitgenodigd. Na consultatie van de aanwezigen besluit het college het inpassingsplan niet uit te voeren. Hierover dienen verzoekers een klacht in. Het college verklaart deze klacht, contrair aan het advies van de Klachtencommissie, ongegrond.

Daarna wenden verzoekers zich tot de Nationale ombudsman. Deze neemt de klacht, als volgt geformuleerd, in onderzoek:

Verzoekers klagen er over dat het college van burgemeester en wethouders van Castricum geen verdere uitvoering wil geven aan het inpassingsplan voor het Vredessymbool in Akersloot.

Wat vinden betrokken partijen?

De indieners van de **klacht**

Verzoekers erkennen dat de betrokken wethouder tijdens de gesprekken heeft gezegd dat het college het plan nog moet goedkeuren, maar ook dat voor haar 4 mei 2013 de deadline was en uit een bericht in de krant glashelder blijkt dat de gemeente positief tegenover het plan stond. Door zijn beslissing heeft het college hetgeen met verzoekers is besproken en overeengekomen "van tafel geveegd".

Ook stellen zij dat het college de bewonersavond heeft gemanipuleerd door daar voor het eerst melding te maken van de geraamde kosten van € 15.000. Bovendien is vóór die avond al gesproken met de jeu de boules-club en de dorpsraad. Op de avond zelf waren 22 personen aanwezig waren. Daarvan stonden er vijf positief en drie gematigd positief tegenover de plannen. Twaalf personen stonden hier negatief tegenover, maar dit betrof grotendeels 'jeu de boulers' of door hen gemobiliseerde aanhangers. Ook heeft de wethouder die de bijeenkomst voorzat, de avond 'gestuurd' door als eerste een 'jeu de bouler' het woord te geven.

De gemeente

De gemeente merkt op dat na de eerder gegrond verklaarde klacht het college met verzoekers gezamenlijk wilde verkennen welke mogelijkheden er zijn. Er is daarbij juist veel aandacht en inzet geweest van ambtelijke en bestuurlijke zijde. Zorgvuldigheid heeft daarbij altijd voorop gestaan. Het college betreurt dat de indruk is ontstaan dat er voor 4 mei 2013 aanpassingen zouden plaatsvinden. Uitgangspunt van het college was om de mogelijkheden voor het Vredessymbool te verkennen. Daarbij is door de wethouders altijd het voorbehoud gemaakt dat het aan het college is om uiteindelijk een besluit te nemen. Dit geldt ook voor de beslissing van het college om te willen weten wat de direct aanwonenden en belanghebbenden van het voorgestelde plan vinden. Met het plan is een bedrag van € 15.000 gemoeid en mede daarom dient het college een zorgvuldig besluit te

nemen.

Het college herkent zich geheel niet in het beeld dat wordt geschetst van de bewonersavond. De direct aanwonenden en belanghebbenden zijn schriftelijk uitgenodigd en het is aan hen of zij komen. Ook heeft het college geen invloed (gehad) op de inbreng van aanwezigen. Het is altijd de bedoeling van het college geweest dat de wethouder, tezamen met verzoekers, de mogelijkheden verkent, waarna het college een besluit neemt. Na zorgvuldige afweging heeft het college definitief besloten het plan niet uit te voeren.

De hoorzitting van de Klachtencommissie

Tijdens de hoorzitting verklaart de wethouder dat 73 mensen zijn aangeschreven, maar er wellicht meer mensen waren verschenen, als die ochtend niet een bericht in de krant stond waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat er al een besluit genomen was. Het persbericht luidt:

“Burgemeester en wethouders hebben een oplossing bedacht voor de inrichting van het Vrijheidsplantsoen in Akersloot. Het college legt dit plan graag voor aan de bewoners tijdens een bijeenkomst op dinsdag 2 april. (...) Verschillende partijen in Akersloot vroegen om een oplossing. Het college heeft nu een oplossing uitgewerkt. Voordat het een definitief besluit neemt wil het college dit bespreken met de inwoners van Akersloot.”

Een lid van de commissie merkt op dat het college destijds het advies heeft overgenomen om op zoek te gaan naar een oplossing. Er is overleg gevoerd, een deskundige ingeschakeld en het college heeft groen licht gekregen van de jeu de boules-club en de dorpsraad Akersloot, maar organiseert vervolgens een bewonersavond. Het commissielid begrijpt deze stap niet en vraagt zich af waarom het college niet doortastend optreedt en het plan tot uitvoering bracht. Hij ziet het college niet “bewegen”, maar krampachtig vasthouden aan het resultaat van de bewonersavond om de plannen niet uit te voeren. Nu verzuimt het college op een positieve wijze naar een oplossing te zoeken.

In reactie hierop antwoordt de wethouder dat de mening van de dorpsraad Akersloot genuanceerder was. Men laat het liever zoals het is, maar kan zich voorstellen dat het - in het kader van een compromis - aanvaardbaar zou zijn om de plannen uit te voeren. Dit is een bedekt akkoord. De wethouder heeft in een persoonlijk gesprek met de dorpsraad te horen gekregen dat men de wijziging eigenlijk liever niet wilde. Daarnaast hebben 'jeu de boulers' aangegeven dat men de situatie zoals die was, liever wilde behouden. Hij zegt verder dat hem ook vanuit de bevolking van Akersloot dergelijke signalen hebben bereikt.

Vervolgens merkt het commissielid op dat uit de stukken valt op te maken dat bij de meerderheid van de inwoners weerstand bestaat tegen het plan. Dit wordt echter niet door feiten en schriftelijke (bewijs)stukken gestaafd. Uit het verslag van de avond blijkt dat er mogelijk een kleine meerderheid van de 21 personen, die volgens de presentielijst

aanwezig waren, bezwaar maakten tegen uitvoering van het plan.

De wethouder zegt in reactie daarop dat hij heel veel signalen vanuit de inwoners van Akersloot heeft gekregen die deze weerstand bevestigen. Hij beschikt niet over bewijsstukken om dit hard te maken, maar is van mening dat omgekeerd redeneren hier ook niet mogelijk is.

De voorzitter zegt dat het trekken van conclusies door het college alleen mogelijk is aan de hand van een procedure die voldoet aan bestaande regelgeving en die van tevoren bekend is gemaakt. Dit is hier niet gebeurd. Zij constateert dat de commissie dit, bij de behandeling van de eerdere klacht, ook al heeft opgemerkt. Het lijkt erop dat de opmerkingen van toen niet bij het college zijn doorgedrongen, nu het college in het voortraject van de nieuwe klacht dezelfde fout maakt.

Het advies van de Klachtencommissie

In haar advies stelt de commissie dat slechts van twee van de vier besprekingen tussen het college en verzoekers een verslag is gemaakt. Nu niet is vast te stellen wat er in de andere besprekingen is gezegd, meent de commissie dat verzoekers het voordeel van de twijfel dienen te krijgen als het erom gaat of er tijdens deze besprekingen verwachtingen bij hen zijn gewekt. Overigens worden deze verwachtingen min of meer bevestigd in de brief van 18 januari 2013 en de brief van 21 maart 2013, waarin het college opdracht geeft aan een bedrijf om offerte uit te brengen voor het inpassen van het Vredessymbool. In elk geval blijkt hieruit dat de insteek van het college positief en constructief is.

De commissie acht het een goede zaak dat het college een deskundige in de arm heeft genomen om een herinrichtingsplan op te stellen. Het plan is positief ontvangen door verzoekers. Desgevraagd hebben ook de Jeu de Boules-club en de dorpsraad aangegeven dat zij hier achter kunnen staan. Gelet op de positieve beoordeling door alle betrokken partijen had het in de rede gelegen dat het college, vanuit de bemiddelende rol die het zichzelf had opgelegd om het geschil op te lossen, op dat moment direct met betrokken partijen om de tafel was gaan zitten om de concrete uitvoering van het plan te bespreken. Een dergelijke handelwijze en voortvarend optreden zou bijdragen aan de door het college zelf gestelde deadline van 4 mei 2013 waarop een en ander zou moeten zijn gerealiseerd.

In plaats hiervan besluit het college om de definitieve beslissing tot uitvoering van het plan af te laten hangen van de uitkomsten van een bewonersavond. De commissie kan deze stap niet volgen. Immers uit het feit dat de dorpsraad Akersloot, die de inwoners van de kern Akersloot vertegenwoordigt, groen licht had gegeven voor de uitvoering van het plan, kan worden afgeleid dat er bij de inwoners draagvlak aanwezig was voor het plan. Ook had het college inmiddels een aannemer verzocht om offerte uit te brengen.

Daarnaast constateert de commissie dat er bij de bewonersavond sprake is geweest van grove onzorgvuldigheid van de zijde van het college. Zo had het college vooraf heldere keuzes moeten maken over de manier waarop ze burgers bij de besluitvorming wil betrekken en deze keuzes ook aan de betrokkenen bekend moeten maken.

Het college heeft 73 huishoudens uitgenodigd. Het gaat hier echter slechts om direct aanwonenden, waarmee het college er blijk van geeft dat zij het buurt-overschrijdend belang van de kwestie niet onderkent. Voorts blijkt uit het persbericht dat het college de gekozen oplossing wil bespreken met de inwoners van Akersloot. De ruim 4.000 inwoners weten echter niet dat er slechts 73 huishoudens zijn aangeschreven. Bovendien is verzuimd de Stichting '45-'95 uit te nodigen.

Ook was het de aanwezigen niet duidelijk wat de status van de avond was, is de presentielijst slechts door 22 van de 40 aanwezigen getekend en blijkt uit het verslag van de hoorzitting dat de opstelling van de wethouder tijdens de bewonersavond getuigt van een 'laissez faire-houding'. Van hem mag worden verwacht dat hij zowel vooraf bij de schriftelijke uitnodiging, als bij de opening van de avond duidelijk maakt dat het college ernst is om het geschil op te lossen en dat het voorgelegde plan een serieuze optie is om, rekening houdend met alle belangen, verzoekers tegemoet te komen en een oplossing te zoeken.

Het is de commissie niet gebleken dat de wethouder zich er voor heeft ingezet het plan te verdedigen en een oplossing te bereiken of geprobeerd heeft de aanwezigen voor het plan te winnen. Het college heeft evenmin, rekening houdend met de belangen van verzoekers, naar alternatieve oplossingen gezocht of deze aangedragen.

Over de definitieve besluitvorming constateert de commissie dat het college deze onvoldoende heeft onderbouwd en gemotiveerd. In zijn brief laat het college verzoekers weten dat het inpassingsplan niet wordt uitgevoerd. Deze beslissing is alleen gebaseerd op het feit dat tijdens de bewonersavond bleek dat de meerderheid van de aanwezigen niet achter het plan stond. De commissie stelt vast dat dit besluit niet transparant is en dat met dit besluit in onvoldoende mate rekening is gehouden met de tegenstrijdige belangen die er spelen. Ook wordt hierin op geen enkele wijze aandacht geschonken aan mogelijke alternatieven.

Daar waar het college stelt dat de meerderheid van de aanwezigen op de avond zich niet kon vinden in het plan, doelt het college op de twaalf personen, die aangegeven hebben niet achter het voorstel te staan. Echter, deze vormen alleen een meerderheid als het gaat om de 22 personen die de presentielijst hadden getekend. In werkelijkheid waren er die avond 40 personen aanwezig. Hiervan uitgaande kan niet gesproken worden van "een meerderheid van de inwoners van Akersloot", maar van "een meerderheid van de aanwezigen van de bewonersavond". Van een meerderheid van de inwoners van Akersloot kan slechts worden gesproken wanneer alle inwoners voor de bewonersavond

waren uitgenodigd en niet een selectieve groep.

Samengevat concludeert de commissie dat het college niet op een zorgvuldige wijze uitvoering heeft gegeven aan zijn beslissing van 9 juli 2012, naar aanleiding van het eerdere advies van de commissie om alsnog tot een schikking inzake het geschil te komen. De commissie oordeelt dat het college voortvarender aan een oplossing had moeten werken. Daarnaast mist de commissie in de handelwijze van het college elke inspanning om het geschil, rekening houdend met de belangen van verzoekers, op te lossen. Het college heeft er ten onrechte van afgezien het plan dat de instemming had van alle betrokkenen te verdedigen, uit te voeren dan wel rekening houdend met de belangen van verzoekers het geschil op een andere wijze op te lossen. Verzoekers voelen zich terecht tekort gedaan door de opstelling, handelwijze en niet transparante besluitvorming van het college. De commissie adviseert het college derhalve om de klacht gegrond te verklaren.

De beslissing van het college van burgemeester en wethouders

Het college besluit, in tegenstelling tot het advies van de Klachtencommissie, de klacht ongegrond te verklaren.

Ter motivering voert het college aan dat voor het realiseren van het inpassingsplan, waarvan de kosten zijn geraamd op € 15.000, geen financiële middelen zijn geraamd in de begroting. Gelet op de huidige financiële positie zijn er naar het oordeel van het college op dit moment maatschappelijk gezien grotere problemen met een hogere prioriteit dan de oplossing voor het probleem waarvoor dit inpassingsplan is gemaakt.

Daarnaast voert het college aan dat er slechts enkele openbare locaties zijn aangewezen waar vrachtwagens in de bebouwde kom mogen parkeren. Het realiseren van het inpassingsplan gaat ten koste van één parkeerplaats.

Ten slotte schrijft het college uit veel reacties van bewoners vanaf 2010 een beeld te hebben gevormd dat het inpassingsplan voor de meeste bewoners niet hoeft te worden uitgevoerd.

Reactie van verzoeker op de beslissing van het college

Verzoekers vragen de Nationale ombudsman vervolgens zijn invloed en bemiddeling aan te wenden om tot een oplossing te komen, waarbij de omgeving van het monument weer een waardige ondersteuning wordt die bij een vredes- en gedenkteken past.

Over de door het college aangedragen argumenten, merken zij op dat de plannen inmiddels drie jaar bekend zijn en er voldoende tijd is geweest om hiervoor een bedrag in de begroting op te nemen. Het argument over de parkeerplaats is nog niet eerder aangevoerd en wederom verwijst het college, naar de mening van verzoekers, ten

onrechte naar de wens van de meerderheid van de aanwezigen op de bewonersavond

Reactie op het verslag van bevindingen

Naar aanleiding van het toegestuurd verslag van bevindingen merken verzoekers op: 'Wat wij nastreven is dat ons monument (...) weer de piëteitsvolle, rustige en waardige herdenkingsplaats wordt die herinnert aan de miljoenen gevallen die met het offer van hun leven zorgden voor de vrijheid en vrede waarin wij nu leven. Een plek waar in eerbied de slachtoffers en nabestaanden kunnen worden herdacht en eer bewezen kan worden.'

Het college schrijft in reactie op de bevindingen dat de betrokken wethouder op geen enkele wijze de bewonersavond heeft gemanipuleerd. Hij heeft voor die avond niet gesproken met 'jeu de boulers' of de Dorpsraad en bij toeval een jeu de bouler, die hij niet kent, als eerste het woord gegeven. Bovendien spreekt de klachtencommissie van een jeu de boules-club. Dit wekt ten onrechte de suggestie dat de jeu de boulers in Akersloot georganiseerd zijn. Zij zijn niet georganiseerd, zodat er ook geen sprake kan zijn van een afvaardiging.

Daarnaast schrijft het college op 30 september 2013 een nieuwe brief van de Dorpsraad Akersloot te hebben ontvangen, waarin deze stelt het absoluut niet eens te zijn met het wijzigen van de situatie bij het monument. Men acht dit een heilloze en kostbare handeling. Het college merkt op dat de Dorpsraad hiermee meer stelling inneemt. Eerder gaf zij aan het compromis een aanvaardbaar alternatief te vinden.

Deze aan het college van burgemeester en wethouders gerichte brief, waarvan een afschrift is meegestuurd, is gedateerd 3 december 2012. Blijkens de reactie van het college, de ontvangststempel en de begeleidende brief van de secretaris van de Dorpsraad is deze brief niet eerder dan eind september 2013 verstuurd of door het college ontvangen. In de brief merken de voorzitter en de secretaris van de Dorpsraad op dat er van uitgegaan kan worden dat er bij een dodenherdenking of festiviteiten rond het monument absoluut geen jeu de boules wordt gespeeld en de baan vrij en schoon is. Tevens wordt aangegeven dat de mening van de Dorpsraad door de inwoners van die kern wordt gedeeld. Dit zou blijken uit het feit dat slechts drie van het groot aantal aanwezigen op de bijeenkomst in de brandweerkazerne voor verplaatsing van het beeld of een jeu de boules-baan was.

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?

Het vereiste van goede motivering houdt in dat de overheid haar handelen en haar besluiten duidelijk aan de burger uitlegt. Daarbij geeft zij aan op welke wettelijke bepalingen de handeling of het besluit is gebaseerd, van welke feiten zij is uitgegaan en hoe zij rekening heeft gehouden met de belangen van de burgers. Deze motivering moet voor de burger begrijpelijk zijn.

Dit impliceert dat overheidshandelen feitelijk en logisch moet worden gedragen door de daaraan ten grondslag gelegde motivering.

In afwijking van het advies van de Klachtencommissie verklaart het college van burgemeester en wethouders de klacht over het niet verder uitvoering geven aan het inpassingsplan voor het Vredessymbool in Akersloot ongegrond, omdat:

voor de kosten voor het realiseren van het plan, geraamd op € 15.000, geen financiële middelen zijn geraamd in de begroting en er naar het oordeel van het college gelet op de huidige financiële positie op dit moment maatschappelijk gezien grotere problemen zijn met een hogere prioriteit;

er binnen de bebouwde kom slechts enkele locaties zijn aangewezen voor vrachtwagenparkeren en het plan ten koste gaat van één parkeerplaats en

het college uit veel reacties van bewoners vanaf 2010 het beeld heeft gekregen dat het plan voor de meeste bewoners van Akersloot niet hoeft te worden uitgevoerd.

Naar het oordeel van de Nationale ombudsman kan deze motivering het besluit van het college niet dragen.

Op 12 maart 2013 stelt het college, na eerdere gesprekken met verzoekers, de ruimtelijke inpassing van het Vredessymbool vast en besluit deze voor 4 mei 2013 uit te voeren en de kosten daarvan, € 15.000,- op te nemen en toe te lichten in de eerste bestuursrapportage.

Hieruit maakt de ombudsman op dat het plan op zich de instemming van het college had, men het voor 4 mei 2013 wilde uitvoeren en de daarmee samenhangende kosten aan de raad zou melden via de bestuursrapportage. De inhoud van het plan, inclusief het verdwijnen van één parkeerplaats voor vrachtwagens, alsmede de daarvoor benodigde financiële middelen was ten tijde van het besluit op 12 maart 2013 blijkbaar geen probleem.

In het besluit staat tevens dat dit 'voorgenomen besluit' ter consultatie wordt voorgelegd aan de inwoners van Akersloot, waarna een definitief besluit zal worden genomen. Hiermee maakt het college duidelijk dat het besluit nog niet definitief is, maar dat de mening van de inwoners van Akersloot nog gepeild zal worden. Met de Klachtencommissie is de Nationale ombudsman van oordeel dat het de vraag is of de mening van een deel van de aanwezigen op een bewonersavond, waarvoor slechts een zeer beperkt deel van de inwoners is uitgenodigd, als doorslaggevend kan worden aangemerkt om het plan helemaal geen doorgang te laten vinden.

De verwijzing, naar aanleiding van het verslag van bevindingen, van de op 30 september 2013 ontvangen brief van de Dorpsraad maakt dit niet anders. Blijkbaar dateert de brief van voor de besluitvorming van het college op 12 maart 2013, maar heeft het college van de inhoud daarvan pas kennis genomen na die besluitvorming.

De onderzochte gedraging is derhalve niet behoorlijk.

De beslissing om al dan niet financiële middelen beschikbaar te stellen voor de aanpassing van een situatie die in het verleden is ontstaan, is uiteraard voorbehouden aan het verantwoordelijk bestuursorgaan. In dit geval is dat het college van burgemeester en wethouders. De ombudsman begrijpt dat de situatie rond het Vredessymbool in Akersloot de afgelopen jaren de gemoederen bezig heeft gehouden.

Het handelen van overheidsinstanties dient te zijn gebaseerd op feiten. Bij het nemen van een beslissing is de overheid gehouden de verschillende belangen tegen elkaar af te wegen. De uitkomst van die afweging mag niet onredelijk zijn. Of de afweging van het college om geen geld uit te trekken voor de aanpassing van de situatie rond het Vredessymbool redelijk is, of dat de verschillende belangen voldoende zijn afgewogen, kan en wil de ombudsman op basis van de huidige motivering niet beoordelen.

Naast feiten, spelen ook emoties bij besluitvorming een niet te onderschatten rol. Door een gebrekkige of onvolledige motivering wordt aan die emoties tekort gedaan.

Het vorenstaande is voor de Nationale ombudsman aanleiding aan dit rapport een aanbeveling te verbinden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Castricum, is gegrond wegens strijd met het motiveringsvereiste.

Aanbeveling

Het college van burgemeester en wethouders wordt de aanbeveling gedaan het besluit om geen verdere uitvoering te geven aan het inpassingsplan voor het Vredessymbool in Akersloot te heroverwegen.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer